

herfst 2021

PRIJS MET JOHANNES DE HEER

MAGAZINE

ER KOMEN STROMEN VAN ZEGEN

JDH-57

2e jaargang
nummer 3

INHOUD

VAN DE REDACTIE	pagina 3
INLEIDING - Stromen van zegen (door Arend)	pagina 4
LIED - Ik ken een rivier en haar heerlijke vloed (JdH-819)	pagina 5
STROMEN VAN ZEGEN tijdens de Vakantie Bijbel Week	pagina 6
WOORDZOEKER (samengesteld door teamlid Marjo)	pagina 8
STROMEN VAN ZEGEN die Arjanne graag blijft doorgeven (www.nederlandsevolksliedjes.com)	pagina 9
UIT HET (BIJBELS) DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER	pagina 10
LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND - Er komen stromen van zegen (JdH-57)	pagina 11
HET JOHANNES DE HEER LIED VAN... Jaap van Schaik	pagina 13
OP REIS MET 'PRIJS MET JOHANNES DE HEER' - JdH-liederen in woord & beeld vanuit Oostenrijk	pagina 16
UIT HET LEVEN GEGREPEN - Een Koninklijke onderscheiding voor teamlid Klaas	pagina 18
STROMEN VAN ZEGEN na een coronabesmetting	pagina 19
KLEURPLAAT - zegenbede (Numeri 6 vers 24)	pagina 21
COLOFON	pagina 22
UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT	pagina 23

Multimedia / interactieve bijdragen

Dit digitale magazine zit boordevol verrassingen!
Natuurlijk hopen wij dat de bijdragen op zichzelf al als verrassend worden ervaren
maar daarnaast zijn er ook interactieve links toegevoegd.

Elke keer als woorden [blauw en onderstreept](#) zijn weergegeven kan erop geklikt worden.

Het betreffende stukje tekst wordt dan begeleid door een bijdrage op internet
(zoals een muzikale video of iets dergelijks).

Wij wensen jullie allen veel lees-, kijk-, en luisterplezier!

VAN DE REDACTIE

Op de foto hiernaast zijn waterstromen te zien die dwars door een bos in Oostenrijk kronkelen. Zij voeden de natuur; alles rondom deze waterstromen staat er friskgroen bij!

Op soortgelijke wijze mogen ook wij ons verkwikken en laven aan 'stromen van levend water'.

In Johannes 4 vers 10 lezen we dat Jezus tegen de Samaritaanse vrouw zegt: 'Als u wist wat God wil geven, en Wie het is Die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven'.

Ook zei Jezus op een dag: 'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! "Stromen van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift'. (Johannes 7:37)

Drinken van het levende water betekent: willen leven met de Heilige Geest, door geloof in God en door Jezus te volgen. Door Jezus woorden te beluisteren en ernaar te leven, wordt het water in ons *levend water*, een bron, Jezus in ons, waardoor we 'in eeuwigheid geen dorst meer krijgen!'

Nu de herfstperiode aanvangt en de bladeren binnenkort van de bomen gaan vallen, zien velen op tegen de koudere en nattere dagen waarin het steeds vroeger donker wordt. Dan is daar gelukkig de wetenschap dat er 'na regen weer zonneschijn komt' en dat vanaf 21 december (aanvang van de winter) het dagelijks weer iets langer licht blijft.

Al het eerdergenoemde past bij het thema van dit magazine:

Er komen stromen van zegen,... (JdH-57)

Arend (PMJDH) leidt dit magazine in met een overdenking over dit lied.

Daarna volgen er verschillende bijdragen over '*stromen van zegen*'.

We kunnen opeens verrast worden door zegeningen die ons ten deel vallen maar soms ook dankbaar vernemen dat we, doordat Gods Geest door ons heen werkt, anderen tot zegen mochten zijn!

Zo mocht teamlid Klaas onlangs een Koninklijke onderscheiding ontvangen vanwege jarenlange arbeid binnen meerdere delen van Gods wijngaard: de kerkelijke gemeente in zijn woonplaats, het project 'Prijs met Johannes de Heer', e.a.

Om blijk te geven dat deze inzet tot zegen mocht (en mag) zijn én uit dankbaarheid werd door de kerkenraad een Koninklijke onderscheiding aangevraagd waarbij verschillende personen en partijen (waaronder 'Prijs met Johannes de Heer') ondersteuner van de aanvraag waren.

Meer hierover is te lezen op pagina 17.

Ook anderen ervaren 'stromen van zegen' in hun leven.

Het is te lezen in de getuigenissen en praktijkverhalen die aan bod komen!

Verder komen onze vaste rubrieken voorbij, waaraan verschillende mensen medewerking verleenden, en er is nog meer.

Wij hopen dat ook deze editie inspirerend en tot opbouw mag zijn!

Met een hartelijke groet,
in Hem verbonden,

team 'Prijs met Johannes de Heer'

INLEIDING *Stromen van zegen*

‘*Er komen stromen van zegen,...*’ wie kent dit lied niet?!

Het is één van de meest gezongen liederen uit de zangbundel van Johannes de Heer. Zodra ik ergens op mijn accordeon mag spelen, komt dit lied ook altijd even voorbij.

We zingen het zo gemakkelijk, niet? ‘*Er komen stromen van zegen,...*’

En morgen of volgende week zingen we het opnieuw: ‘*Er komen stromen van zegen,...*’

Ik kan mijzelf zo voorstellen dat anderen zich zullen afvragen: ‘ja, maar wanneer dan?!’

Daarnaast: ook nu mogen we regelmatig *stromen van zegen* ervaren!

Zien we die eigenlijk wel, als we steeds maar zingen over *dat wat nog komen gaat?*

Ligt onze focus soms niet teveel op de toekomst, waardoor we wellicht voorbijgaan aan het hier en nu?

Op 14 december 2020 zongen we ‘*Er komen stromen van zegen,...*’ aan de voordeur bij mensen die een zware tijd door het coronavirus beleefden. Meerdere ziekenhuisopnames en een lange herstelperiode. Onlangs kwam ik hen tegen en ze vertelden mij dat het gelukkig veel beter gaat! De *stromen van zegen* zijn inderdaad over hun leven gekomen en daar kijkt dit echtpaar dankbaar op terug! (Meer hierover vanaf pagina 19).

Ook ontvangen we *stromen van zegen* vanuit Gods schepping. In juli mocht ik tien dagen genieten van de Oostenrijkse natuur. Als je dan bij zo’n immense waterval staat (zie de foto die ik daar maakte op de achtergrond van deze pagina) dan word je geraakt door Gods grootheid. Na een stevige bergwandeling daalde de koude vochtnevel, die deze waterval produceerde, als een verkoelende en verkwikkende zegen over mijn verhitte lijf neer.

Op dat moment realiseerde ik mijzelf meer dan ooit dat dit de boodschap achter Johannes de Heer lied 57 mag zijn:

Als je hier op aarde, tussen zorgen en moeiten door, reeds zegeningen mag ervaren,...

Hoe groot wordt dan het verlangen naar alle zegeningen die nog zullen volgen op die dag dat God alles nieuw zal maken?!!

Couplet 2 van het lied zegt zo treffend:

*Er komen stromen van zegen, heerlijk verkwikkend zal 't zijn:
op de valleien en bergen, zal er nieuw leven dan zijn!*

Eigenlijk zingen we, temidden van de zegendruppels die wij reeds nu al ervaren, verlangend naar meer van Gods Geest. De druppels doen ons verlangen naar meer: *stromen van zegen!*

Laten we, zodra we dit lied zingen en zodra we bidden om *stromen van zegen*, God in de eerste plaats danken voor alle zegeningen die wij nu al uit Zijn hand mogen ontvangen!

En als we ons, mede daardoor, realiseren dat God ons nog zoveel meer wil geven, dan mogen we verlangend, uitbundig, vol geloof en vertrouwen zingen:

*Er komen stromen van zegen, zend ons die Heilstroom nu neer!
Geef ons die grote verkwikking, geef z' ons voortdurend, o Heer!*

Ik wens ons allen *stromen van Gods zegen* toe!

Een ieder op zijn of haar eigen plaats, in zijn of haar eigen omstandigheden.

En blijf die zegeningen tellen hè?! Eén voor één! (JdH-256)

Arend

LIED *Ik ken een rivier en haar heerlijke vloed (JdH-819)*

1. Ik ken een rivier en haar heerlijke vloed
stroomt vredig en zeeg'nend steeds voort.
Zij straalt en zij glanst als met vurige gloed;
wie heeft van die stroom niet gehoord?

Refrein:

Die 't hoort en die dorst heeft die koom'
en drinkt uit die zaal'gende stroom.
Die wil, neme 't water des Levens om niet,
dat God uit genade u biedt.

2. En waar deze stroom met zijn wateren vliedt,
daar jubelt vol vreugde het hart,
daar 't voortaan de heerlijkste zegen geniet
en troost vindt in zorgen en smart.

3. De stroom is zo diep en zijn water is klaar,
't smaakt beter dan d' edelste wijn,
het heelt ook de krankheid en 't sterkt wonderbaar,
het wast de onreinste zelfs rein.

4. Het water des Levens, zo heet deze vloed,
stroomt door Gods genade ook nu!
't Is Jezus' verlossend en zaligend bloed,
het stroomt ook, o zondaar, voor u!

5. Wie dorst heeft, die kome en drinke om niet!
Zo roepen de Geest en de Bruid.
Slechts hij, die zijn ziel met die stroom overgiet,
rust eens aan Gods Vaderhart uit.

om dit lied te
beluisteren op YouTube

Stromen van zegen

tijdens de Vakantie Bijbel Week

We zijn op bezoek bij Alie van Binsbergen-van Schaik. We spreken met haar over de Vakantie Bijbel Week in Dodewaard (een dorp in de gemeente Neder-Betuwe).

De Vakantie Bijbel Week (vanaf nu in het artikel afgekort tot VBW) is 44 jaar geleden opgestart door Anne en Enna van Laar (later werkzaam binnen 'De Herberg' in Oosterbeek), Alie de Groot, Mevr. Fikse, Juffrouw Geurtje van Gestel, Joke Klop, Krijnie Brink, Mary Plantagie, e.a.

'Juffrouw Geurtje, die ook de kleuterschool leidde, hield alles nauwkeurig bij', zo vertelt Alie.

Zij haalt een kleine ordner tevoorschijn en al bladerend ontdek ik mijn naam tussen de namen van de aanwezige kinderen. Jazeker, ook ikzelf bezocht jarenlang de VBW.

'De eerste editie van de VBW was in 1978 in kleuterschool "De Perelaer". Het tweede jaar werd er een tent bij de kleuterschool in de buurt gezet en vanaf toen was de tent onlosmakelijk verbonden met de VBW in Dodewaard. Tot op heden hebben we altijd de combinatie van een gebouw met faciliteiten (keuken, toiletten, verschillende lokalen, etc) én een tent gehad. Tot en met 1985 vond de VBW plaats bij de kleuterschool aan de Waalbandijk.

In 1986 werd verenigingsgebouw "De Hoeksteen" aangekocht en tot en met 2019 stond de VBW-tent daar 34 keer, iedere zomervakantie, middenin het dorp.'

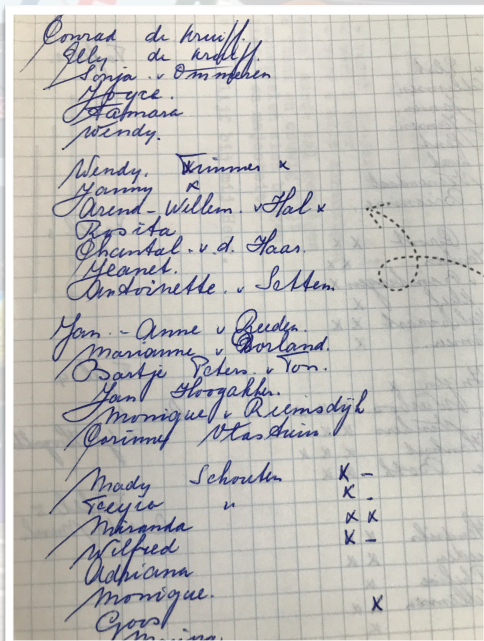
Ik herinner mezelf dat er vroeger altijd een 'gastvrouw' was. Zij leidde het opstart-moment met zang en gebed, zij vertelde wat er die dag op het programma stond, etc. Ik zeg tegen Alie: 'Eerst deed Ineke van Hattum dat, later Willemien de Vree en nu doe jij dat, toch?'

'NEE', zegt Alie nadrukkelijk, 'de VBW-band heeft de algehele leiding. Zij verzorgen de zangbegeleiding, het gebed en zij leggen het thema en het programma uit.'

Dat is waar ook, enkele jaren geleden mocht ik zelf twee jaar op rij deel uitmaken van de VBW-band en ik herinner mezelf dat dat tegenwoordig zo gaat.

Alie, die zelf in 1985 als vrijwilligster betrokken raakte en vanaf 1988 deel uitmaakt van het vaste VBW-team, geeft aan dat er in de loop der jaren veel dingen 'hetzelfde' zijn gebleven, maar dat er ook zeker dingen zijn veranderd.

Verder bladerend in de kleine ordner van Juffrouw Geurtje, zien we een foto waarop ik, naast Alie en veel andere bekenden, mijzelf ontdek. Ik hielp toen mee als VBW-medewerker. Ja, ik herinner het mezelf weer: in de jaren negentig van de vorige eeuw speelde ik mee op de gitaar en ik hielp tijdens de knutsel-activiteiten in de tent en tijdens de sport- en spelactiviteiten buiten.

ik ontdek
mijn naam

ik ontdek
mezelf op de foto

Ik vraag Alie wat er in de loop der jaren hetzelfde is gebleven.

'Dé Boodschap, het enthousiasme van de kinderen en medewerkers, het programma (knutselen / sport en spel / verhaal / de poppenkast) en de tentsfeer.'

En wat is er veranderd?

'Het tempo ligt hoger; de kinderen verwachten meer afwisseling in de programma-onderdelen, de VBW-band is flitsender en interactiever geworden; deze verzorgt nu het volledige podium-programma waardoor er niet één gastvrouw meer is maar er meerdere gezichten zijn én we hebben goede sponsors waardoor er veel meer mogelijk is! Allemaal dingen om dankbaar voor te zijn!'

Alie van Binsbergen-van Schaik

Vorig jaar was er geen VBW, vanwege de coronacrisis.

'Dat klopt. We hebben toen bij alle kinderen die het jaar ervoor aan de VBW deelnamen een kaart en een frisbee in de brievenbus gedaan met de tekst: "we denken aan jullie!" Daarnaast hadden we dagelijks online-bijdragen via YouTube en Facebook. Dat is dan toch wel één van de zegeningen van internet en social media.'

Vakantie Bijbel Week 2021

'Of de VBW dit jaar wél doorgang kon vinden, was tot zeven weken van tevoren nog onzeker. We hadden ons al voorbereid door een plan A en B te maken.'

Plan A was: een reguliere VBW zoals andere jaren.

*Plan B was: -groep 1 t/m 4 de eerste helft van de ochtend
-groep 5 t/m 8 de tweede helft van de ochtend*

We zouden dan tijdens het tentdeel de zang, het Bijbelverhaal e.a. doen en het knutsel-werkje en het lekkers konden dan mee naar huis worden genomen.

Gelukkig kon Plan A doorgang vinden, mede omdat er veel buitenactiviteiten waren en de zijkanten van de tent open konden voor ventilatie.

Natuurlijk moest iedereen zich wel vooraf inschrijven / registreren.'

Stromen van zegen door de jaren heen:

'Dat de VBW in Dodewaard al 44 jaar bestaat, dat er altijd voldoende VBW-medewerkers zijn, dat er medewerking wordt verleend door veel partijen en personen (o.a. sponsors), dat er veel rand- en buitenkerkelijke bezoekers komen, enzovoorts.'

Stromen van zegen in 2021:

'Dat de VBW door mocht gaan (!!!), dat alles goed ging op de nieuwe locatie (de tent stond tussen het nieuwe verenigingsgebouw 'De Oude Pastorie' en de kerk in), dat we 135 kinderen mochten bereiken met Het Evangelie, dat er veel aanmeldingen waren voor het avondprogramma en nog zoveel meer. Stromen van zegen!'

Ik merk richting Alie op dat er aan het eind van de VBW altijd nog iets anders stroomt.

Alie knikt en zegt: 'ja, ieder jaar opnieuw tranen over mijn wangen. Het is de ontlading na een mooie en intensieve week. Je mocht zaaien en dan moet je het in vertrouwen loslaten.'

We hebben aan het eind van de VBW als team gebeden: "Vader, voor onze VBW-kinderen vragen wij U: blijf steeds bij hen op hun levensreis, zoek hen als ze afdwalen, houd hen vast als ze U loslaten, richt hen op als ze vallen, draag hen als ze niet verder kunnen, Vader breng hen veilig thuis in Uw Vaderhuis. Amen." Daarna mag je het loslaten.'

Woordzoeker

Streek de woorden door en plaats de overgebleven letters in het oplossingsvenster onderaan de pagina.

ACCORDEON
ALT
DWARSFLUIT
GEDICHT
HARP
INTERMEZZO

LITURGIE
MEDITATIE
PANFLUIT
PIANO
SAMENZANG
SOLOPARTIJ

SOPRAAN
TAMBOERIJN
VERSTERKERS
ZANGDIENST
ZITPLAATS

V	S	T	N	I	J	R	E	O	B	M	A	T
R	E	O	G	N	A	Z	N	E	M	A	S	
Z	O	R	N	O	E	D	R	O	C	C	A	
I	Z	M	S	P	A	N	F	L	U	I	T	
T	Z	E	I	T	A	T	I	D	E	M	E	
P	E	T	S	N	E	I	D	G	N	A	Z	
L	M	L	I	T	U	R	G	I	E	P	N	
A	R	A	V	A	N	Z	K	E	G	R	P	
A	E	E	T	H	C	I	D	E	G	A	I	
T	T	S	O	P	R	A	A	N	R	H	A	
S	N	I	J	T	R	A	P	O	L	O	S	N
T	I	U	L	F	S	R	A	W	D	N	O	

Oplossing

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Succes!

Vriendelijke groet,

Marjo

[KLIK HIER](#)
voor de afdruk-versie

Stromen van zegen

die Arjanne graag blijft doorgeven...

In ons vorige magazine stond een interview met Arjanne Holsappel. Zij werkt als vrijwilliger bij zorginstelling QuaRijn en zij nam het initiatief om oude Nederlandse volksliederen, kerkliederen en liederen uit de bundel van Johannes de Heer instrumentaal te laten uitvoeren op zo'n manier, dat ze geschikt zijn voor ouderen met dementie. Kenwoorden zijn: prikkelarm, rustig en herkenbaar.

Via crowdfunding kwamen er al wat giften binnen. Hierdoor kon Arjanne buitenlandse muzikanten inhuren om de liederen rustig uit te voeren en op te nemen.

Het resultaat mag er zijn!

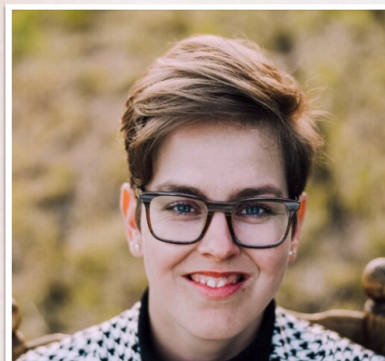
Veel ouderen, binnen en buiten de zorgcentra, mochten al genieten van deze muziek en al snel bleek dat de muziek herinneringen ophaalt uit tijden van weleer. De ouderen zingen regelmatig zinnen mee, die bij het beluisteren van de muziek weer naar boven komen.

Arjanne laat de liederen expres langzaam en prikkelarm uitvoeren, zodat ouderen met dementie de tijd krijgen om zich de liedteksten weer te herinneren.

Om dit initiatief verder uit te bouwen, en om deze *stromen van zegen* te kunnen blijven doorgeven, is er geld nodig. Omdat wij erg enthousiast zijn over dit initiatief, juist omdat het vele ouderen tot zegen mag zijn, doen wij vanuit 'Prijs met Johannes de Heer' een oproep aan alle lezers van dit magazine: 'help Arjanne dit initiatief verder uit te bouwen en geef, via de link onderaan deze pagina, een gift voor dit mooie project!'

Meer informatie:

- De site van dit muzikale initiatief is te zien via: www.nederlandsevolksliedjes.com
- Kijk en beluister ook de [afspeellijst op YouTube](#) Johannes de Heer-liederen (rustig uitgevoerd)
- Arjanne's muzikale project financieel steunen? [KLIK HIER](#) voor meer info.

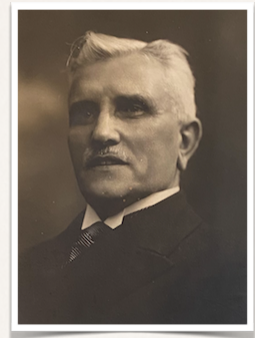
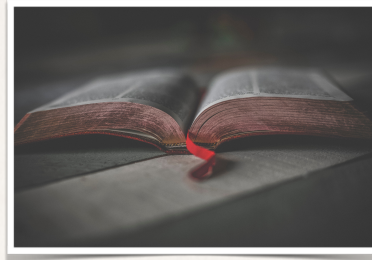

Arjanne Holsappel
foto: Niels Scheurwater

*...nu vallen drupp'len reeds neder,
zend ons die stromen, o Heer!*

UIT HET DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER

(JEZUS' EIGEN WOORDEN - 1941)

Stromen van zegen,...

In zijn (Bijbels) dagboek schrijft Johannes de Heer daar onder andere het volgende over:

17 februari

“Kom naar Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, dan zal Ik jullie rust geven.”

— Mattheüs 11:28 - Nieuwe Bijbel Vertaling

[Lezen: Mattheüs 11:25-30](#)

De vermoeide zielen, vermoeid van de lasten die hun opgelegd zijn door Schrift- en Wetgeleerden, horen -voor zover zij oren hebben om te horen- een nieuw geluid: ‘Kom naar Mij’ en dat niet om door nieuwe wetten nog meer belast te worden, maar om tot rust te komen. Wat een aangrijpend woord uit Jezus’ eigen mond; een woord dat al die eeuwen nog heeft nageklonken! Het klinkt ook heden nog tot iedere ziel die zijn weg gaat zonder Jezus en gebukt gaat onder de lasten van traditie en vormdienst. ‘Kom naar Mij’ zegt Jezus, en die tot Mij komt die zal ik geenszins uitwerpen. Toen Bunyan bij het kruis van Golgotha kwam, viel het pak van zijn rug. Zo is het heden ook nog: die met moeheid en zondelast tot Jezus gaat, ontvangt van Hem de zo vurig begeerde rust.

18 februari

“Neem Mijn juk op je en leer van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart. Dan zullen jullie werkelijk rust vinden...”

— Mattheüs 11:29 - Nieuwe Bijbel Vertaling

[Lezen: Mattheüs 11:25-30](#)

De eerste uitnodiging luidde: ‘Kom naar Mij’. De tweede uitnodiging is: ‘Leer van Mij’. De eerste dient om rust te ontvangen en de tweede om de rust te vinden. Niemand kan zonder juk; hetzij dan het juk der zonde, dat der wet, of welk juk dan ook. Dit juk, teken van onderwerping, moet afgelegd- en het juk van Jezus aanvaard worden. Hoe zacht blijkt dat juk in het leven te zijn en hoe licht is de last die Hij ons oplegt. Zijn last toch verlost ons van veel zwaardere lasten. Hij leert ons zachtmoedig en nederig te zijn, eigenschappen die in de natuurlijke mens niet gevonden worden. Maar onder het juk van Jezus leren we ons buigen en in deze weg rust te vinden van het vermoeiende leven van zelfzucht en hoogmoed. Het is zalig, tot Jezus te komen en onze oude last af te leggen, maar nog zaliger om onder Zijn juk de nieuwe last van Zijn onderwijs te dragen.

Johannes de Heer

LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND

Er komen stromen van zegen (JdH-57)

‘Er komen stromen van zegen’ (kort: ‘Stromen van zegen...’) is een vertaling, door B.D. Dykstra, van [There shall be showers of blessing](#), een lied van [Daniel Webster Whittle](#) (onder het pseudoniem ‘El Nathan’), voorzien van muziek door [James McGranahan](#).

Whittle schreef wel 200 gezangen, veel ervan onder het eerder genoemde pseudoniem ‘El Nathan’.

Geschiedenis

Majoor Daniel Webster Whittle werd geboren op 22 november 1840 in Chicope Falls, Massachusetts.

Hij verhuisde in 1857 naar Chicago, Illinois.

Daar ging hij naar de ‘Congregational Church’ en hij werd een vaste Bijbelstudiegroep-bezoeker.

In 1862 trouwde hij met Abbie Hanson. Hij bekeerde zich tijdens de burgeroorlog.

Hij getuigde van zijn bekeringservaring in het boek ‘Twice Born Men’ (vertaald: een voor de tweede keer geboren -*ofwel: herboren-* man).

Hij vertelt daarin: *Toen de burgeroorlog uitbrak verliet ik mijn huis in New England en kwam naar Virginia als luitenant van een compagnie in een regiment in Massachusetts.*

Mijn lieve moeder was een vroom christen en zij nam met veel tranen afscheid van mij en bleef mij in haar gebeden vergezellen. In mijn rugzak bleek zij een Nieuw Testament te hebben gestopt. Toen ik tijdens één van de gevechten werd uitgeschakeld, en 's nachts mijn arm boven de elleboog werd geamputeerd, zocht ik tijdens het daarop volgende herstel iets om te lezen in mijn rugzak. Daar vond ik het Nieuwe Testament. Ik las de evangeliën en de daarop volgende boeken en ik vond elk onderdeel interessant en tot mijn verbazing te begrijpen op een manier waarop het eerder nooit was gelukt. Ik las (en herlas) alles, zonder dat ik er persé op uit was om christen te worden.’

In het ziekenhuis smeekte een jongen naast mij een verpleegster om voor hem te bidden, maar ze weigerde. Toen zei de jongen tegen mij: ‘Daniël, bidt voor mij!’

Ik antwoordde hem: ‘Ik kan niet bidden. Ik heb nog nooit in mijn leven gebeden.

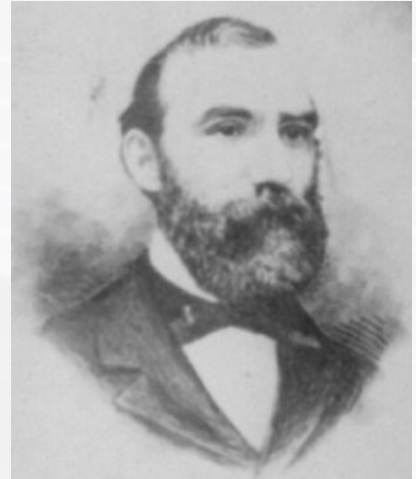
Ik ben net zo slecht als jij.’

De jonge man bleef mij smeken om voor hem te bidden.

Toen voelde ik dat God tot mij sprak en knielde ik aan het bed van de jongen.

Eerst beledigde ik mijn zonden en daarna bad ik voor de jongeman.

Tegen de tijd dat ik mijn gebed eindigde, bleek de jongeman vredig uit dit leven te zijn heengegaan.

Majoor Daniel Webster Whittle

Whittle vertelde later: *Toen ik vanuit mijn neergeknielde houding opstond was de jongen dood. Een blik van vrede was over zijn verontruste gezicht gekomen en ik kan niet anders dan geloven dat God, Die hem gebruikte om mij bij de Heiland te brengen, mij heeft gebruikt om deze jongen ertoe te brengen op het kostbaar bloed van Christus te vertrouwen en vergeving te vinden. Ik hoop hem in de hemel weer te ontmoeten!*

Whittle kreeg de rang van majoor pas tegen het einde van de oorlog.

Na de oorlog ging hij werken voor de Elgin Watch Company.

Uiteindelijk sloot hij zich aan bij de bekende evangelist Dwight Lyman Moody als assistent-evangelist en hymne-schrijver. Ook werkte hij samen met Philip Paul Bliss (een Amerikaans componist en gospelmuzikant 1838-1876) en James Mc. Granahan (een Amerikaans muzikant en componist 1840-1907)

Naast 'Er komen stromen van zegen' schreef Whittle nog andere liederen.

Enkele van zijn bekendste liederen zijn:

- Ik weet niet waarom Gods genâ (JdH-112)
- O, hoe teder vertroost ons de Heiland (JdH-495)
- Dreigend woeden wind en golven (JdH-298*)
- Maak, o zondaars, plaats voor Jezus (JdH-138)
- Stervend met Jezus, Zijn vloekdood mijn eer (JdH-276a)

Whittle's dochter trouwde met Moody's zoon.

Moody zei later: 'Ik denk dat Whittle enkele van de beste hymnes van de eeuw heeft geschreven!'

Whittle stierf op 4 maart 1901.

Het lied 'stromen van zegen' in andere talen. Deze zijn te beluisteren via de volgende links:

- [Mächtige Ströme des Segens](#) (Duitstalig)
- [There shall be showers of Blessings](#) (Engelstalig)
- [Pluie de benediction](#) (Franstalig / vanuit Congo - Afrika)
- [Hujan Berkat 'Kan Tercurah](#) (Bahasa Indonesia / Indonesische taal)

HET JOHANNES DE HEER LIED VAN...

Naam: Jaap van Schaik

Leeftijd: 89 (16-07-1932)

Kerkelijke achtergrond: Nederlands Hervormd (PKN)

Wellicht kent u hem als: koster van de kerk in Hien en Dodewaard / wielrenner / vakman

Geïnterviewd: augustus 2021

Op de foto hiernaast zien we dhr. J. Hommerson (links) die namens de Hervormde Gemeente van Hien en Dodewaard een tegel en een PKN-oorkonde uitreikt aan Jaap van Schaik (rechts) vanwege 60 jaar kosterschap.

© Foto: Nederlands Dagblad, 2020

We zijn deze keer op bezoek bij Jaap van Schaik in Dodewaard.

Jaap is 89 jaar, staat iedere ochtend nog om 6:00 uur op, fietst dan eerst 10 kilometer op zijn hometrainer, doet ademhalingsoefeningen en rond 6:30 uur begint hij naar eigen zeggen fit aan zijn ontbijt. Daarna wordt er één en ander in het huishouden gedaan waarna Jaap rond 9:00 uur in zijn schuur aan het werk gaat: hij vervaardigt zeer vakkundig de mooiste dingen uit hout. Onlangs stapte hij weer op zijn wielrenfiets en fietste hij (naast de 10 km die hij 's ochtends al fietste op zijn hometrainer) nog eens 40 kilometer. Dat plaatste het dagtotaal op 50 kilometer.

Jaap, als je naar [de lijst met 1011 Johannes de Heer-liederen](#) kijkt, welke Johannes de Heer liederen spreken jou dan het meeste aan?

- Welk een Vriend is onze Jezus (150)
- Vaste Rots van mijn behoud (283)
- Ik wil zingen van mijn Heiland (657)
- Vol verwachting blijf ik uitzien (769)
- en nog veel meer...

Toelichting:

'Welk een Vriend' hebben we vroeger heel vaak gezongen.

'Vaste Rots van mijn behoud' was het lievelingslied van mijn overleden vrouw Ada.

Het is ook gezongen tijdens haar uitvaartdienst.

'Ik wil zingen van mijn Heiland' is ook zo'n mooi lied, uit die bundel.

'Vol verwachting blijf ik uitzien' hoor ik in gedachten nog klinken uit onze radio, als we vroeger naar Johannes de Heer luisterden. Hij had zo'n programma waarin hij ook regelmatig zong achter het harmonium. Hij had een heel typische, eigen manier van zingen: met een nadrukkelijke klemtoon op bepaalde woorden.

Op welk moment in jouw leven kwam je in aanraking met de liederen van Joh. de Heer?

Hoe muziek, meerdere instrumenten én de bundel van Johannes de Heer in ons leven een belangrijke plaats innamen heeft een hele voorgeschiedenis.

Mijn beide ouders zijn opgegroeid binnen familie 'de Plaa'.

Deze familie 'de Plaa' had haar roots bij de Franse Hugenoten die omwille van hun (protestantse) geloof Frankrijk moesten ontvluchten.

Tot 1710 vertrokken meer dan 300.000 Hugenoten uit Frankrijk, waarvan er ruim 70.000 in Nederland aankwamen en bleven. Zo is ook familie 'de Plaa' (hetgeen waarschijnlijk een vernederlandste versie van een Frans geschreven achternaam is) in Nederland gekomen.

Eind achttienhonderd kwamen er twee broers 'de Plaa' vanuit het weeshuis van Neerbosch in Dodewaard terecht bij schapenboer Riem van Dorland.

Het ging om Jozias (Joost) en Willem Hendrik (Willem) de Plaa.

Jaap met de tegel

Mijn moeder groeide door omstandigheden op in het (pleeg)gezin van Jozias de Plaa. Jozias was onder andere mede-oprichter van- en dirigent bij Christelijke muziekvereniging Amicitia in Dodewaard (1903).

Mijn vader, wiens ouders in Andelst woonden, groeide op in het (pleeg)gezin van Willem de Plaa, een broer van Jozias.

De reden hiervoor was dat het huis van mijn grootouders heel klein was en er na de geboorte van mijn vader al vrij snel nog een kind op komst was. Aangezien de kinderen niet goed gehuisvest konden worden werden mijn grootouders getipt dat ze mijn vader wel naar Willem de Plaa en zijn vrouw konden brengen; zij waren zelf kinderloos en hadden meerdere pleegkinderen.

Willem was werkzaam als timmerman en aannemer en hij was liberaler dan zijn broer Jozias. Hij was mede-oprichter van muziekvereniging Kunst na Arbeid in Dodewaard (1904).

'Tante Heintje' (zoals wij de vrouw van Willem de Plaa noemden) begon zich erg aan mijn vader te hechten en zij zei tegen Willem: *'ga naar Andelst en ga bij familie Van Schaik zeggen dat ze hun jongen op komen halen, anders begin ik me er teveel aan te hechten en kan ik hem niet meer missen'*. Daarop stapte Willem op zijn stoomfiets, ging naar Andelst en zei: *'jullie krijgen de complimenten van mijn vrouw en ze kan 't jong helemaal niet meer missen!'* (Dat zei hij op deze manier, omdat hij hem zelf eigenlijk niet meer kon missen en als een eigen zoon was gaan zien). Daarop zei het echtpaar Van Schaik: *'hou hem dan maar bij jullie, want er is er hier weer eentje op komst!'* (Uiteindelijk zijn er 9 kinderen geboren). Mijn vader bleef dus in het gezin van Willem de Plaa en groeide daar verder op.

Door deze geschiedenis begrijp je dat mijn beide ouders opgroeiden in een zeer muzikale omgeving. Er werden meerdere instrumenten bespeeld en toen mijn ouders later trouwden en in het huis aan de Groenestraat gingen wonen, bleef muziek een grote rol in hun (maar later ook in ons) leven vervullen.

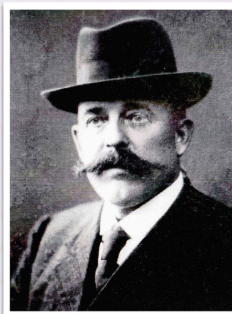
Toen mijn broer en ik geboren werden, kwam er op een gegeven moment een harmonium / traporgel in huis en mijn broer Willy (voluit: Willem Hendrik Jozias = vernoemd naar Willem H. de Plaa, diens vrouw en de pleegvader van mijn moeder: Jozias) ging als eerste op orgellessen. Deze lessen ontving hij van juffrouw Tornga en later ook van de dirigent van Amicitia; die nam dan een trein eerder, zodat hij voorafgaand aan de repetities van Amicitia eerst mijn broer orgellessen kon geven. De bundel van Johannes de Heer verscheen al gauw op het orgel, maar we zongen ook 'Sari Marais' en 'My Bonnie is over the ocean', de hits van die tijd zeg maar! Het harmonium stond daar achter het schuifraam (Jaap wijst naar de plek in zijn geboortehuis waar hij heden ten dage nog altijd woont) en als mijn broer dan speelde, dan schoven we het raam omhoog en dan stonden er buiten vrienden mee te zingen.

Mijn tante Mina had de bundel van Johannes de Heer ook op haar orgel staan en toen ds. Vreeswijk tijdens een huisbezoek opmerkte 'dat die bundel niet goed was' zei tante Mina: *'welnu dominee, velen zijn door die bundel tot bekering gekomen!'*

Ook ikzelf ging als achtjarig joch op orgellessen en later ging ik bij muziekvereniging Amicitia. Daar speelde ik hoorn.

In de tweede wereldoorlog verdwenen er veel muziekinstrumenten er er raakte veel beschadigd. Daardoor kon er een aantal jaar niet meer samen gemusiceerd worden. Mijn broer Willy kwam op een dag thuis en hij vertelde dat er een Dodewaards Mannenkoor werd opgericht, zodat er in ieder geval samen gezongen kon worden. Dit mannenkoor is in 1948, vanuit Amicitia, ontstaan. Rond de jaren vijftig kon muziekvereniging Amicitia, mede na een grote collecte, een doorstart maken.

Ik maakte destijds ook zelf een gitaar waarop ik, onder andere tijdens feestjes en partijen, speelde. Ik heb laatst een setje nieuwe snaren gekregen, die moet ik er nog opzetten.

Willem H. de Plaa

Jozias de Plaa

Jaaps zelfgemaakte gitaar

**Johannes de Heer overleed op 16 maart 1961. Jij was toen 28 jaar.
Heb je iets meegekregen van zijn leven, activiteiten of radio-uitzendingen?
Of ging dit aan jullie (ouderlijk gezin) voorbij?**

NCRV bordje

Jazeker kreeg ik iets mee!

In 1926 werden wij, in dit deel van Dodewaard, op elektra aangesloten.

Dat was vrij bijzonder, dat had nog niet iedereen.

Er kwam een stofzuiger (niemand in ons buurtschap Wely had toen nog een stofzuiger) en er kwam een radio. Mijn vader verdiende dusdanig, dat deze dingen aangeschaft konden worden.

We luisterden altijd naar de programma's van Johannes de Heer, die dan zong en sprak.

Johannes de Heer was ook mede-oprichter van de NCRV (Nederlands Christelijke Radio Vereniging) en mijn vader werd de eerste correspondent van de NCRV in Dodewaard.

Wij moesten in de omgeving de radiogids bezorgen bij de abonnees en dan kwam je soms een bezorger van een andere (niet christelijke) radiogids tegen die dan begon te schelden:

'vieze lelijke christelijke!' Ach ja.

Voor een oude oom en tante werd er een huis naast ons gebouwd. Ze hebben er nog maar twee à drie jaar gewoond, toen zijn ze gestorven. Ook zij hadden een radio.

Toen in de Tweede Wereldoorlog alle radio's ingeleverd moesten worden, leverde mijn vader de slechtste radio in (daarvan ontving hij een ondertekend ontvangstbewijs) en de beste radio hield hij achter. Er was niemand met twee radio's, dus nu ons adres stond geregistreerd als 'radio ingeleverd' konden we rustig blijven luisteren naar onze tweede radio, al bleef het natuurlijk wel oppassen.

In de Johannes de Heer-liederen nemen 2 thema's een belangrijke plaats in:

1. De persoonlijke bekering / het persoonlijk geloof dat Jezus Christus ook jou vrijmaakt.

2. De verwachting van Jezus' wederkomst.

Hoe kijk jij naar deze thema's?

De persoonlijke bekering:

Die persoonlijke bekering is in mij gegroeid. Van jongs af aan maakte het geloof deel uit van ons dagelijks leven. We gingen naar de kerk, we luisterden naar Johannes de Heer op de radio, we zongen liederen uit zijn bundel. Rond mijn eenentwintigste deed ik belijdenis van mijn geloof en werd ik lidmaat binnen onze kerk. Dat was in de tijd dat ik mijn vrouw Ada ook leerde kennen. Van mijn schoonouders kreeg ik een mooi, klein psalm- en gezangenboekje dat ik nog altijd heb. Ook zat ik vroeger jarenlang bij de padvinderij (dat noemen ze tegenwoordig 'de scouting'). Toen we in de oorlog in België geëvacueerd zaten, bezocht ik daar de padvinderij en later, na de oorlog, bezocht ik de padvinderij in Zetten. Ik zat bij de christelijke padvinderij en als ik kijk naar de padvinderij wet en de padvinderij belofte dan staat dat eigenlijk heel dicht bij de christelijke waarden en normen: trouw beloven aan God en vaderland, goed zijn voor anderen en hen helpen, etc.

De verwachting van de wederkomst:

Daar verlang ik naar!

Mijn vrouw Ada is mij al vooruit gegaan, naar Jezus. We waren 62 jaar getrouwd.

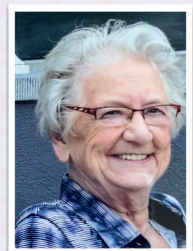
Soms zeggen mensen tegen een stervende: 'nu ga je naar je man / vrouw toe...'

Dat vind ik eigenlijk vreemd, want Jezus staat centraal.

Men zou moeten zeggen: 'nu ga je naar Jezus toe!'

Daarover zong Johannes de Heer: 'Middelpunt van ons verlangen!'

Daar te zijn, bij Hem, in het eeuwige goede en volmaakte.

Jaaps vrouw Ada

Ada zong 's avonds, als we gingen slapen, een psalm, gezang of Johannes de Heer-lied.

Soms viel ze na één couplet in slaap, soms zong ze er twee. Ik zong of neuriede altijd mee.

Het weekend dat Ada onwel werd en overleed vergeet ik nooit meer.

's Zondagsavonds, uit de kerk, waren we nog koffie wezen drinken bij onze dochter.

's Nachts werd ik wakker en hoorde ik beneden iets. Toen ik ging kijken vond ik mijn vrouw op de keukenvloer. In het ziekenhuis werd ze gedotterd en er werd een stent geplaatst. Het mocht echter niet tot haar herstel leiden. Ze lag in het ziekenhuisbed en zei: '*kom maar even bij me liggen*'. Toen ik zei: '*ga maar even rusten / slapen*' zong ze zacht de psalmregel 'ach HEER, ach werd mijn ziel door U gered'. (Psalm 116:3) Daarna is ze overleden.

Ik mis haar ontzettend, maar vind het rijkdom als je zo tot God mag gaan!

OP REIS MET 'PRIJS MET JOHANNES DE HEER'

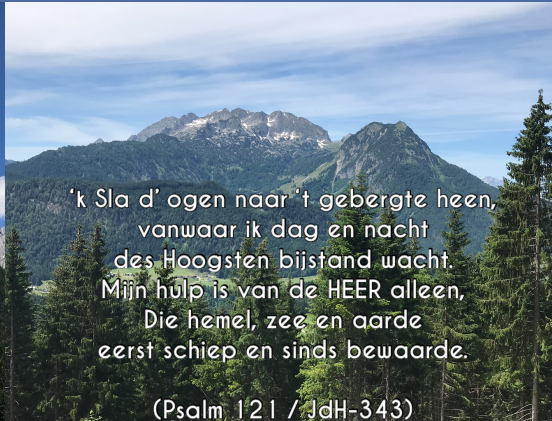
OOSTENRIJK - JUNI / JULI 2021

**OP BERGEN EN IN DALEN
EN OVERAL IS GOD!
(UDH-306)**

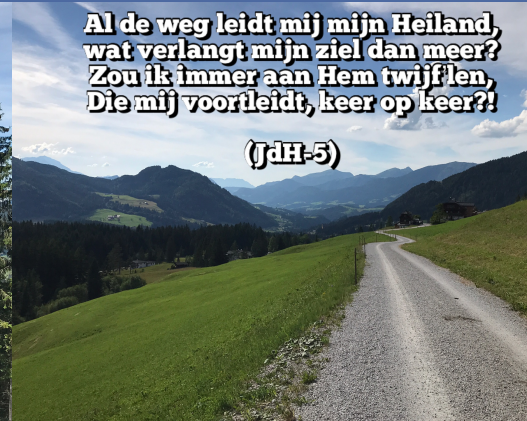
'k Sla d' ogen naar 't gebergte heen,
vanwaar ik dag en nacht
des Hoogsten bijstand wacht.
Mijn hulp is van de HEER alleen,
Die hemel, zee en aarde
eerst schiep en sinds bewaarde.

(Psalm 121 / JdH-343)

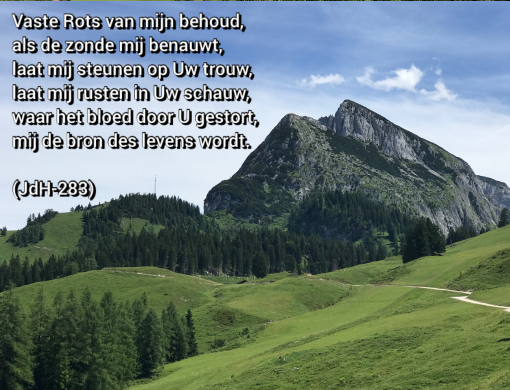
**Al de weg leidt mij mijn Heiland,
wat verlangt mijn ziel dan meer?
Zou ik immer aan Hem twijf'len,
Die mij voortleidt, keer op keer?!**

(JdH-5)

Vaste Rots van mijn behoud,
als de zonde mij benauwt,
laat mij steunen op Uw trouw,
laat mij rusten in Uw schouw,
waar het bloed door U gestort,
mij de bron des levens wordt.

(JdH-233)

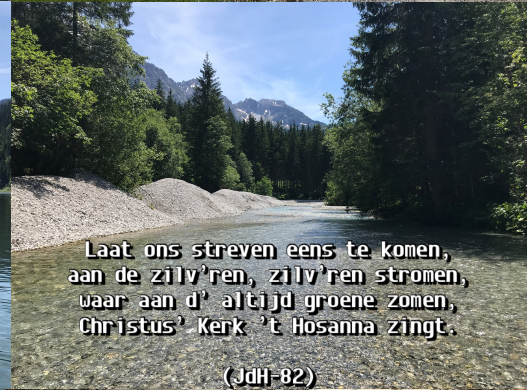
*Zie ons wachten aan de stromen,
aan de oever der rivier;
straks zal onze Bootsman komen
en wij varen af van hier.*

(JdH-73)

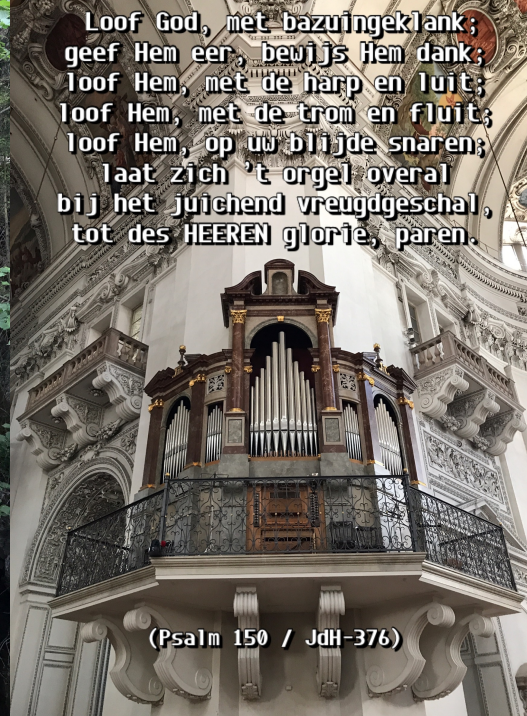
Laat ons streven eens te komen,
aan de zilv'ren, zilv'ren stromen,
waar aan d' altijd groene zomen,
Christus' Kerk 't Hosanna zingt.

(JdH-82)

Loof God, met bazuingeklank;
geef Hem eer, bewijs Hem dank;
loof Hem, met de harp en luit;
loof Hem, met de trom en fluit;
loof Hem, op uw blijde snaren;
laat zich 't orgel overal
bij het juichend vreugdeschal,
tot des HEEREN glorie, paren.

(Psalm 150 / JdH-376)

**ER KOMEN STROMEN VAN ZEGEN,
DAT HEEFT GODS WOORD ONS BELOEFD;
STROMEN, VERKWIKKEND ALS REGEN,
VLOEIEN TOT ELK DIE GELOEFT.**

(JdH-57)

Er komen stromen van zegen,
heerlijk, verkwikkend zal 't zijn:
op de valleien en bergen
zal er nieuw leven dan zijn.

(JdH-57 vers 2)

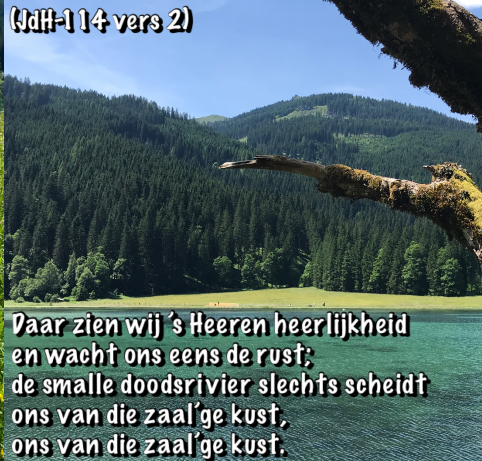

Locaties: Annaberg im Lammertal, Hafenberg, Gosaukamm /
Dachstein-gebergte (Noordelijke Kalkalpen), Jägersee (Kleinarl),
Gollinger Wasserfall, Salzburg (Dom)

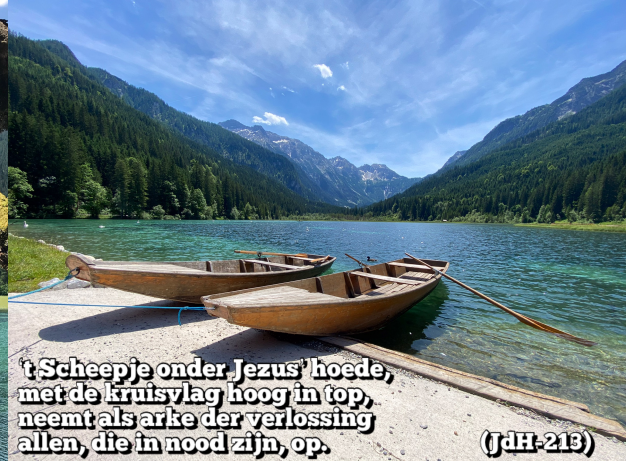

Er is een overheerlijk land,
een land van zuiver licht,
waar vreugde al ons leed verbant,
de nacht voor eeuwig zwicht,
de nacht voor eeuwig zwicht.

(JdH-114)

Daar zien wij 's Heeren heerlijkheid
en wacht ons eens de rust;
de smalle doodsrivier slechts scheidt
ons van die zaal'ge kust,
ons van die zaal'ge kust.

't Scheepje onder Jezus' hoede,
met de kruisylag hoog in top,
neemt als arke der verlossing
allen, die in nood zijn, op.

(JdH-219)

Wij hopen dat jullie door de foto's een beetje 'mee op reis' mochten zijn
en dat de bijpassende teksten jullie mogen bemoedigen en inspireren!

Op zondag 11 juli 2021 boden wij een ONLINE Johannes de Heer-zangdienst aan onder het thema:
'Ik ben op reis!'

Met liederen, gedichten, muzikale intermezzo's en een Bijbellesing uit Psalm 121 (pelgrimslied).

De video-montage is op ons YouTube-kanaal terug te vinden of via de onderstaande button / knop.

Veel kijk- en luisterplezier!

ONLINE JdH-zangdienst 'Ik ben op reis!'

KLIK HIER

UIT HET LEVEN GEGREPEN

Een Koninklijke onderscheiding voor teamlid Klaas.

Op zaterdag 24 juli ontving Klaas van Hal, uit handen van burgemeester A.J. Kottelenberg (gemeente Neder-Betuwe), een Koninklijke onderscheiding.

Een hele eer, zeker als je jezelf realiseert dat Zijne Majesteit de Koning tekent voor iedere toe te kennen onderscheiding!

Aanvrager in deze was de kerkenraad van de Hervormde Gemeente Hien en Dodewaard.

Ondersteuners van deze aanvraag waren onder andere emeritus-predikant ds. G.D. Hoff, ds. M.H. Bil, de plaatselijke EHBO-Vereniging en 'Prijs met Johannes de Heer'.

De kerkenraad van de Hervormde Gemeente Hien en Dodewaard dankt Klaas voor de afgelopen 48 jaar waarin hij zich vanuit verschillende functies, op meerdere fronten, enorm heeft ingezet voor de Hervormde Gemeente.

'Prijs met Johannes de Heer' dankt Klaas voor zijn belangeloze inzet binnen het project en is dankbaar voor zijn orgelspel en voor alle keren dat het geluid door hem werd ingeregeld.

In het persbericht van de gemeente Neder-Betuwe staat daarover geschreven:

Sinds 2017 is decorandus betrokken bij het project 'Prijs met Johannes de Heer' dat oudere liederen weer naar de voorgrond haalt en ze ook elders in het land laat klinken.

Hiervoor schafte hij op eigen kosten geluidsapparatuur aan die hij beschikbaar stelt en ook opbouwt tijdens muziek- en zangdiensten. (einde citaat)

Wij feliciteren Klaas met deze eervolle onderscheiding (lid in de Orde van Oranje-Nassau) en wensen hem Gods zegen toe bij alles wat hij nog mag doen binnen Gods wijngaard.

Team 'Prijs met Johannes de Heer'

[KLIK HIER](#) voor het persbericht

[KLIK HIER](#) voor de video-montage van deze avond

Klaas van Hal ontvangt de onderscheiding

Foto's: Foto van Beek, Dodewaard

Stromen van zegen na een coronabesmetting

Ik ben te gast bij Dick en Marry Roeland in Arnhem. Zij hebben een heftige periode achter de rug. Dick raakte besmet met het coronavirus, waarna meerdere ziekenhuisopnames en langdurige revalidatie volgden.

Nu het thema van dit magazine ‘Er komen stromen van zegen’ luidt, vraag ik aan Dick en Marry hoe zij terugkijken op deze periode en welke stromen van zegen zij hebben ervaren.

Dick vertelt dat hij 20 september 2020 ziekteverschijnselen kreeg en dat op zijn verjaardag, 23 september, een ziekenhuisopname en de diagnose corona volgden. Dick was erg benauwd en kreeg twee dagen zuurstof toegediend. Toen mocht hij naar huis. Binnen een dag kwamen de benauwdheidsklachten terug, waarna Dick voor de tweede keer in het ziekenhuis werd opgenomen waar hij opnieuw zuurstof kreeg toegediend.

Bij thuiskomst uit het ziekenhuis ging het echter wederom bergafwaarts waarna Dick voor een derde keer in het ziekenhuis werd opgenomen alwaar hij wederom zuurstof kreeg toegediend. Na uitgebreider onderzoek kwam men er via een CT-scan achter dat Dick, naast de coronabesmetting, ook nog een bacterie-infectie in zijn linkerlong had zitten, die daar vrij spel had gekregen doordat de reuma-medicatie zijn immuunsysteem had platgelegd.

Daarop volgden vijf antibiotica-kuren. Dick vertelt: ‘Iedere keer als een kuur ten einde liep, nam mijn koorts weer toe. Pas na de laatste kuur, die veertien dagen duurde, bleef de koorts weg.’

Ik vraag hoe Dick er psychisch aan toe was, nadat hij telkens weer een terugval kreeg. Marry zegt: ‘Hij kon niets meer. Hij was emotioneel helemaal kapot.’

Dick vult aan: ‘Het gekke is, ik was mijn geloof toen ook helemaal kwijt. Dat wil zeggen: verstandelijk wist ik wel dat God er was, maar gevoelsmatig was ik het helemaal kwijt.’

Marry vertelt dat Dick anderzijds wel een ijzeren wil had om te herstellen. ‘Dick had op zijn mobiel een alarm ingesteld dat ieder uur afging en dan deed hij zijn oefeningen weer.’ ‘Ja’, zegt Dick, ‘men had mij verteld dat de oefeningen zouden bijdragen aan het herstel. Als anderen om je heen er alles aan doen om je genezing te bevorderen, dan moet je er zelf ook iets aan doen, niet?!’

Marry vertelt: ‘Ik heb Gods aanwezigheid in die periode wel ervaren. Ik vond het heel wonderlijk, maar als ik om half negen ’s avonds naar bed ging dan sliep ik, ondanks alles, tot de volgende ochtend. Ik was dankbaar dat ik deze rust mocht ontvangen, rust die ik hard nodig had om er voor Dick te kunnen zijn.’

Dick kwam 2 oktober 2020 thuis. Daarna zette het herstel langzaam maar zeker in en volgden er geen ziekenhuisopnames meer.

Op 14 december 2020 mocht ‘Prijs met Johannes de Heer’ een muzikale groet / bemoediging brengen aan de voordeur. Deze groet was aangevraagd door Dick zijn zwager en wij zongen, begeleid door de accordeon, het lied ‘Er komen stromen van zegen’. ([KLIK HIER](#) voor de video) Marry zegt: ‘Dat vonden we geweldig, het raakte ons enorm.

Dick was toen nog kwetsbaar, herstellende en ook nog erg snel emotioneel. Dat maakte dat hij op een gegeven moment terug naar binnen moest.’

Ik vraag Dick en Marry, naar aanleiding van dit lied, of zij in die moeilijke, zware maanden, stromen van zegen hebben ervaren.

Marry vertelt: 'Jazeker! We mochten natuurlijk niet naar Dick toe, we konden elkaar niet zien en dat was moeilijk. Mijn kleinzoon heeft toen een smartphone voor mij in orde gemaakt waardoor Dick en ik konden appen. Dat was super!'

Dick vertelt: 'Ik luisterde in het ziekenhuis naar Groot-Nieuws radio. Ik lag alleen op een kamer, dus ik had die zender zachtjes aanstaan. Toen kwam er een zuster naar mij toegelopen en die zei: 'bent u christen?' Toen ik dat bevestigde, vroeg ze of zij met mij mocht bidden en dat heb ik als heel fijn ervaren!'

Dick en Marry vertellen ook dat één van hun dochters met de kleinkinderen op het dak van de parkeergarage van het ziekenhuis stonden met een groot spandoek: 'Opa, wij houden van je!' 'Nou', zegt Marry, 'je begrijpt het: Dick in tranen en de zusters in tranen!'

Uit de verhalen die Dick en Marry mij vertellen blijkt dat zij inderdaad stromen van zegen hebben ervaren. Gods zegeningen ervoeren zij via kinderen en kleinkinderen, vanuit ziekenhuispersoneel, vanuit medegelovigen en ook vanuit andere richtingen en op andere manieren.

Ik vraag Dick en Marry of zij, toen het zo slecht ging, bang waren dat Dick zou overlijden. 'Nee', zegt Dick, 'het gekke is dat ik geen moment bang ben geweest dat ik dood zou gaan.' 'Jawel', zegt Marry, 'ik dacht soms wel dat het niet meer goed zou komen en dat was in die periode dat Dick heel ziek was en dat alles om hem heen zo donker en uitzichtloos was. Dick voelde toen zelf het geloof niet meer en ik bad tot God: '...als ik hem moet missen dan is dat zo maar laat hem toch niet in duisternis heengaan.'

Ik kijk naar Dick en Marry en ik zie hoe zij elkaar telkens dankbaar en bevestigend aankijken. 'We zijn door dit alles wel nog dichter naar elkaar toegegroeid, hè Marry?!' zegt Dick. Marry bevestigt dit.

Ja; er waren hele donkere tijden in huize Roeland en die waren er meer dan eens. Maar gelukkig worden er nu ook weer stromen van zegen ervaren!

Dick is sinds februari 2021 weer gestart met zijn online-boekwinkel 'Dicks Boekenparadijs'. Hij heeft thuis 10.000 boeken staan die hij verkoopt voor het goede doel. De opbrengst van de tweedehands boeken en postzegels komt volledig ten goede aan E.C.M. Nederland (European Christian Mission) de zendingsorganisatie waar zijn dochter en schoonzoon werkzaam voor zijn. Dick vertelt trots: 'Sinds februari heb ik alweer 2000 euro over mogen maken!'

Qua gezondheid en energie kan er steeds weer iets meer en daar zijn Dick en Marry dankbaar voor.

Ik herinner mijzelf dat zij afgelopen voorjaar langs mijn huis liepen en zeiden: 'Kijk eens, we lopen iedere dag een stukje verder!'

Op dit moment gaan Dick en Marry regelmatig weer samen naar de kerk, doen ze samen boodschappen, maakt Dick de te verzenden boekenpakketten in orde, enzovoorts. '*Stromen van zegen,...*' zeker als je kijkt hoe hun leven er tien maanden geleden uitzag.

Op mijn slotvraag 'naar welke *stromen van zegen* Dick en Marry nog uitzien' antwoorden zij gezamenlijk: 'Dat onze kinderen en kleinkinderen hun weg vinden in het leven en dat het hen goed gaat!'

Hier hoor ik twee liefdevolle ouders aan het woord.

Ik bedank Dick en Marry voor dit interview en kijk terug op een mooi en open gesprek!

Numeri 6 vers 24

COLOFON

Prijs met Johannes de Heer MAGAZINE

copyright © 2021 Prijs met Johannes de Heer

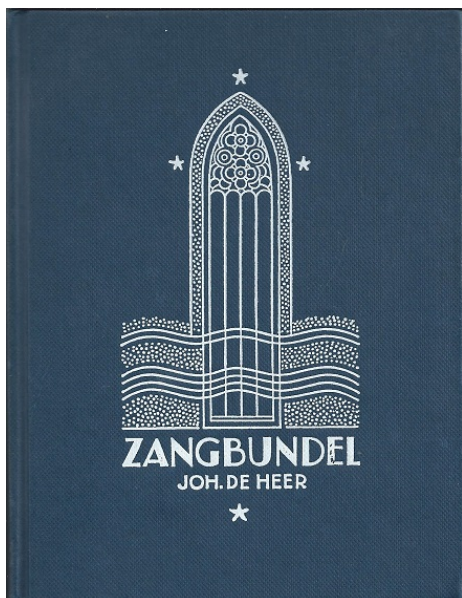
website: www.prijsmetjohannesdeheer.nl
(of verkort) www.pmjdh.nl

Reageren, vragen of opmerkingen via:

info@prijsmetjohannesdeheer.nl

Via dit mailadres kunt u zich ook gratis abonneren op onze maandelijkse nieuwsbrief.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van 'Prijs met Johannes de Heer'.

Eén ingezonden brief in 30 jaar **Op de bres voor Johannes de Heer**

Recensent Arie Schouten heeft tijdens zijn schrijversloopbaan zegge en schrijve één ingezonden brief aan zijn broek gehad. Hij recenseerde in september 1960 een kerkconcert in de Nederlands Hervormde Kerk in Nunspeet voor de Nunspeter Courant (een uitgave van Boom Pers), waaraan hij voor die avond was uitgeleend. Zijn verhaal geeft een indruk van de stilistische gaven van Arie Schouten.

„Het is zeker een loffelijk streven om in de vakantiec centra kerkconcerten te organiseren”, zo begon Schouten vriendelijk. „Echter, de organisatoren hiervan dienen zich bewust te zijn van hun grote artistieke verantwoordelijkheid. Immers, onder de bezoekers dezer concerten zijn er velen, die praktisch nooit in de kerk komen, maar toch trouwe liefhebbers zijn van het schoonste instrument dat we kennen: het orgel.

Dit concert in Nunspeet verdiende het predikaat „concert” eigenlijk niet. Onder concert wordt toch verstaan het concerten van het instrument of de soli der solisten, waarbij de luisteraars in overgave de schoonheid van muziek en zang stilzwijgend ondergaan en beleven.

Het teleurstellende programma vermeldde enige summere orgelkorallen, afgewisseld door samenzang en enkele liederen van de solist. De samenzang komt o.i. beter tot zijn recht tijdens de kerkdienst of in een zangdienst. Het inleidend orgelspel tot de samenzang vertoonde de typische kenmerken ener Jan Zwart - Feike Astmas-tijl met storende misgrepen en hinderlijke octaafverhogingen der melodie die het beperkte orgelklavier soms niet toeliet te realiseren”.

Schouten schreef verder dat Jo Schenk, één van de solisten die avond geen on aardige bariton heeft, maar te geforceerd

zingt. „De articulatie kan nog veel verbeterd worden. De keuze van zijn twee liederen getuigt van gebrek aan artistieke zelfkennis. 'De vreemdeling van Galilea' en het 'Doorgrond mijn hart' met de typische Johannes de Heer-sfeer zijn uit de tijd”.

Er kwam dus een ingezonden brief.

De heer M. Wastenecker uit Elburg schreef de redactie dat zij geen gelukkige keuze had gedaan met deze medewerker. „Deze meneer is zeker nog wel heel erg jong en enig kind van zijn ouders? En waar komt deze meneer vandaan? De liederen die deze bewuste avond zijn gezongen zijn volgens uw geleerde muziekmedewerker van een typische Johannes de Heer sfeer die uit de tijd is. Dit betwijfel ik ten eerste, integendeel. Het zijn juist dit soort liederen die actueel zijn en blijven. Zou het niet beter zijn, redactie dat u uw medewerker een concert laat verslaan in een concertgebouw en dan liefst in de grotere wereldsteden?”. Een groter compliment in een ingezonden brief kan een recensent niet krijgen.

„Dat ligt m.i. beter in de lijn van uw muziekmedewerker die ons hier op de Veluwe ver vooruit is wat zijn kennis betreft. Wij nemen hier nog graag genoegen met een dergelijk concert met J. de H. sfeer, met liederen die uit de tijd zijn. Vergeet niet, geachte redactie dat uw streekblad gelezen wordt in gezinnen waar ook nog veel orgels een plaats innemen en bij elk orgel is gegarandeerd een bundel van de door uw medewerker gekraakte J. de H.”.

Doorgaans worden alleen initialen van personen vermeld als zij zich schuldig hebben gemaakt aan een of ander delict. En zoveel had J. de H. volgens Arie Schouten nu ook weer niet op zijn geweten.

Schouten lacht als hij de brie-

ven in hoog tempo voorleest. Zijn stijl van declameren maakt het er nog humoristischer op.

Schouten schreef een korte reactie. „Het is het goed recht van de inzender van mening te verschillen met de recensent, maar door dit ingezonden stuk gelooft hij toch werkelijk niet te bewerkstelligen dat de criticus zijn mening zal herzien.

Deze zangavond - want dit was het toch - droeg de misleidende titel van 'kerkconcert'. Muziek en zang zijn culturele uitingen die op een concert op verantwoorde wijze gebracht moeten worden. De liederen 'De vreemdeling van Galilea' van Morris en 'Doorgrond mijn hart' naar wij menen van Joh. de Heer kunnen o.i. beter bij het orgel thuis gezongen worden; inzender bedoelt natuurlijk het harmonium dat een geheel ander instrument is dan een kerkorgel.

Met alle respect voor het werk van Johannes de Heer die op evangelisch terrein ontzaglijk veel goeds heeft gedaan, maar toch niet schroomde om voor zijn geestelijke liederen gebruik te maken van populaire songs die werkelijk in de kerk niet op zijn plaats zijn”.

Geen diepgaande discussie over (laten we eens fantaseren) het te neo-romantische karakter van de korallen van Laurenzio di Torpedo; over de zwaarmoedige en vermeende reactionaire symfonieën van Franz Jozef Strauss. Of over het intrigerende thema of Robert Stolz nu werkelijk zo trots is op zijn werk of dat hij zijn roem op traumatische wijze verdringt. Niets van dit alles. Eén ingezonden brief in het schrijversleven van Arie Schouten, één reactie op een oeuvre van 1250 recensies en die zich nog beperkte ook tot het brave werk van Johannes de Heer. Men keek wel uit met ingezonden stukken. Arie was een heer van muzikale stand.